

[Pla Gjellerup]

71 om erhvervsbegrænsninger netop er tale om nogle specifikke erhverv, som udøves, kan man sige, på et begunstiget grundlag; det er nogle, der har opnået nogle særlige rettigheder, og for en rækkes vedkommende er der også en særlig beskyttelse i deres erhvervsudøvelse. Det er urimeligt, at der er en række, der enten ikke kan opnå at komme til at drive det erhverv, fordi der er mange andre, der gør det, og at nogle af de andre, der gør det, er nogle af dem, der ikke gør det ordentligt.

Det skal bl. a. være et svar til hr. Ole Donner, som med store ord forsvarede taxavognmændene. Det, hr. Ole Donner skal huske på, er nemlig, at de mange taxavognmænd, der faktisk svarer enhver sit, herunder også det offentlige, ikke føler sig godt behandlet i en situation, hvor de bliver sammenlignet med en del, som ikke gør, hvad de burde gøre, nemlig bl.a. at betale deres regninger til det offentlige til tiden. Derfor ville det være en generel højnelse også af de erhverv at blive af med den, kan man næsten sige, etiket, der er, fordi der er for mange, der ikke gør, hvad de bør gøre. Det vil sige, at den ærlige taxavognmand, som taxachaufførerne i øvrigt er glade for at arbejde hos, vil få det bedre, når også alle hans kolleger bliver ærlige.

Til hr. Jens Thoft og til flere andre, der har været inde på, hvor megen visdom der kan være i at samle inkassovirksomhed på ét sted, skal jeg sige, at jeg tror, at det at samle for det første i denne situation kan gøre, at der bliver sendt mindre post rundt mellem forskellige instanser, end der gør i dag. Forholdet er nemlig det, at man spørger hid og did og alle vegne, når man i dag har nogle forhold. Eksempelvis inden for modregningsområdet, eksempelvis når der skal udbetales en overskydende skat, skal der spørges utrolig mange steder. Det er noget af det, vi kan få belyst under udvalgsarbejdet, hvad det er for nogle komplikationer, der findes i dag, men dér vil der helt sikkert være en vældig effektivisering.

Derudover tror jeg også, det vil være lettere at tage de sociale hensyn, som jeg er enig med hr. Jens Thoft i skal varetages i forbindelse med en restanceinddrivelse, hvis det er en organisation, hvor man igen og igen kan få slået fast med syvommersøm, at der under alle omstæn-

digheder under det hele ligger en række sociale hensyn. Vi ser desværre en række forhold, som gør, at man må betvivle, om de sociale hensyn bliver varetaget, som de burde blive.

Men en anden side af det i forhold til behandlingen af restanter er det at samle restanceinddrivelse på ét sted. Det giver også en fordel for den skyldner, der akut er kommet i en økonomisk vanskelig situation, og som pludselig får en række restancer rundt omkring. Der er én organisation, én virksomhed, man skal afklare afdragsforholdet til. Det er ikke sådan, at man skal løbe fra dør til dør og holde de forskellige myndigheder stangen. Jeg tror faktisk, at det af mange af dem, der kommer ud i disse ubehagelige akutte problemer, vil opleves som en mulig service. Det er jo aldrig rart, men det er rarere at få én aftale én gang for alle.

Derudover tror jeg, at det er muligt i større omfang at samle de lidt skrappere midler i en lidt større organisation. Derfor vil der også være mulighed for at skride lidt hårdere ind over for dem, som vi vitterlig er ude efter, nemlig dem, der har penge, men som ikke rigtig har viljen til at betale.

Jeg skal takke for de venlige bemærkninger fra hr. Duetoft og også for invitationen til videre deltagelse. Vi agter absolut også at deltage videre; det kan jeg love hr. Duetoft. Jeg kan ikke sige meget yderligere til hr. Duetoft om skyldnerregistre, end jeg allerede har gjort.

Jeg skal så i den forbindelse takke fru Elisabeth Arnold for at vise helt bogstaveligt, at dette er et parlament, hvor vi altså taler og lytter til hinanden og også reflekterer over, hvad der bliver sagt. Jeg synes, fru Elisabeth Arnolds bemærkninger om skyldnerregistret er et meget klart og godt bevis på, at drøftelser og åbenhed kan vises her i salen, selv om det selvfølgelig altid kræver et vist mod.

Når jeg koncentrerer mig så meget om det forhold, skyldes det bl.a., at jeg selv har haft nøjagtig den samme oplevelse som fru Elisabeth Arnold. Jeg er ikke tilhænger af registreringer her og dér og alle vegne, men jeg synes, der er nogle steder, hvor den afvisning giver ly for nogle, som jeg ikke vil give ly til.

Endelig skal jeg slutte med at præcisere, for der har været nogen misforståelse vedrørende en placering af en inkassovirksomhed, at det i